

hogy a távolsági osztályzatokat a vasuti állomásokra való vonatkozással állitassa fel, s e munkálatokat, az egyes osztályok térségeit kitüntető térkép kíséretében terjeszse fel, hogy ezen itt megvizsgálandó és változtatásokkal vagy azok nélkül helybenhagyandó alapon annak idején a vasut megnyitása után életbeléptetendő új árszabályzatot lehessen idejekorán kidolgozni és helybenhagyás végett ide fölterjeszteni.

(Folyt. köv.)

A budai hegyek beerdősítése.

Buda főváros képviselő közönsége a város tulajdonához tartozó, a megelőző időkben is erdőkkel diszitett és legcél-szerűbben ma is erdőművelésre alkalmas birtokterületet ismét beerdősíteni óhajtván, felhivta az országos erdészeti-egyesületet, hogy kebeléből küldene ki néhány tagot, kik a város részéről is kirendelt bizottsággal az illető erdőterületeket együttesen szemle alá vegyék, s azok beerdősítése iránt a városnak véleményyt adjanak.

Az egyesület e felhívást örömmel teljesítendő a vélemény-adással Bedő Albert, Hoffmann Sándor és Balás Vincze tagtársakat bizta meg, kik az eszközölt helyi szemle alapján a beerdősítés iránt következő véleményyt adtak.

A beerdősítendő erdőterületek talajminőségükhez képest három osztályba sorozhatók és pedig :

I-ső osztályhoz sorozandók az „állatkerti“ (Thiergarten) szántóföldek, vagyis irtványok, melyek eléggé mély rétegű és televényes agyagos talajukkal, általában mész közet fölött, igen jó erdőtalajt képeznek, szántóföld gyanánt való tartamos használatra azonban alkalmatlanok.

II-ik osztályhoz tartoznak a „szépvölgyi“ (Schönthaler) irtványföldek, melyek az előbbinél kevesebb televényt bíró agyagos talajukkal mészkőzet fölött jó erdőtalajt képeznek; és III-ik osztályhoz sorozandók a Hármasdomb vagy Mátyás hegyhez (Dreihotter oder Mathiasberg) és a Kukuk vagy Kecskehegyhez tartozó soványabb hegyoldalak, melyek sekély rétegű homokos agyag talajukkal, mészkőzet fölött, közepszerű erdőtalajt képeznek, s helyenként a meredekebb oldalakon kimosott, illetőleg fölfedett sziklaterületeket mutatnak.

A beerdősítésre választandó fanemek és beerdősítési rendszer.

Az I-ső osztályhoz sorozott területen a t. városi közönségnek előttünk ez alkalommal nem ismerhetett céljához és szükségéhez képest választandó üzemmódban tölgy erdő lenne nevelendő. A beerdősítés makkal való ültetés által legcélszerűbben eke után lesz foganatosítandó, miután pedig a tölgy a talajt tudvalevőleg nem javítja, kívánatos, hogy ennek állandóbb jó erőben való tartása végett a tölgygyel egy negyedrészen, illetőleg minden 4-ik sorban, keverve erdei fenyő is ültetessék, mely fanem levélhullatása által a talajt teljes jóságában fenntartani s jövedelmes időközi használatot is adni képes.

A II-ik osztályhoz sorozott terület tölgyerdő nevelésére egyelőre nem alkalmas, miért is legalább az első forda alatt talajjavító fanem nevelését kívánja s ezért e terület jelenlegi beerdősítésére a talajt tetemesen javító szurkos és erdei fenyő (*pinus austriaca* és *pinus sylvestris*) fanemeket ajánljuk.

Tekintve a terület fekvését és az ültetés biztosságát, valamint aránylagos olcsóságát is a beerdősítés csemeteültetés útján lenne eszközözlendő, mi célból szükséges, hogy a csemeték nevelésére mindenekelőtt a beerdősítendő területen vagy annak közelében a városi erdészeti személyzet által gondosan megvá-

lasztott helyen faiskola alapitassék, melyből a nevelt csemeték 1—2 éves korukban lesznek kiültetendők.

Megjegyezzük itt, hogy az ajánlott fenyő fanemeknek a kérdésben forgó területen való sikeres tenyésztésére élő bizonyosságul szolgálnak a közelben lévő Trattner-háznál álló és korukra nézve 40—50 éveseknek jelezhető szurkos fenyőfák.

A III-ik osztályhoz csatolt terület haladéktalanul kövevelvén a talajjavítást, ennél is ugyanazon fanemek, melyek a II-ik osztálynál ajánlottak, és ugyanazon rendszer hozatnak javaslatba, különösen figyelmébe ajánlván az annak idején működő szakegyéniségnek, miszerint a talaj sekely földrétegénél fogva főképen a szurkos fenyőt használja.

Az elszórtan találkozó és a nagy erdőtesttel összefüggésben nem lévő kisebb tisztásokon, különösen hol az agyag homokos, foganatosítandó az ákácztenyésztés, még pedig ültetés útján, miután a vetés nem ajánlható azért, mert a csemeték az első években oly sűrűn és buján nőhetnek, hogy azok kiirtása tetemes költségbe kerülne.

Nem véljük feleslegesnek megemlíteni még azt, hogy a t. város által az erdősitésbe befektetendő költségeknek már közelebbi időben való megtérítésére is a nevelendő fenyőfaállatok a szakszerű áterdülés útján, valamint a kevésbé jelentékenynek látszó akáczosok is a belőlük nyerhető és a közvetlen szomszédságban lévő terjedelmes szőlőkben biztosan és jó áron értékesíthető szőlőkárokkaal nem megvetendő jövedelmet helyeznek kilátásba.

A mi az évenként erdősitendő terület nagyságát illeti, ennek megjelölésébe nem bocsátkozhatunk, miután annak megállapítása az ertési tervezet körébe esik, ez pedig a t. város által választandó forda idejéhez, valamint a beerdősítési célra évenként engedélyezendő költségekhez és a valószínűen megszerezhető munkaerőhöz képest leendő felállítandó.

Végül örömmel említjük meg, hogy a vizsgálat alá vett helyeket a fennebbiek szerint erdőművelésre egyáltalában alkalmasoknak és sokkal jobb minőségűeknek találtuk, mint ezt az évek hosszú során hallott jajkiáltások után találni remélhattük; de nem halgathatjuk el azt sem, hogy míg most biztos sikerrel eszközölhető az erdősités, néhány év múlva a föld fokozatos elsoványodása folytán nehezebbé s részben kétesseé válhat; miért is igen czélszerűnek ismerjük a t. város azon intézkedését, melylyel a fátlan hegyoldalok legeltetését utolsó időben eltiltván, ezzel a beerdősités egyik első- és alapkvánalmát teljesítette. — Budán, május-hó 1871.

Bedő Albert, Hoffmann Sándor, Balás Vincze.

Szabályrendelet

a katonai határőrvidéki erdészeti személyzet szervezetének és az erdőszolgálati szabályzatnak módosítása iránt.

V. cikk.

Fegyelmi és büntető ügyekben a határőrvidék erdészeti szakának tisztviselői a főhad- (katonai) parancsnoknak, az erdőőrök és a többi szolgálati személyzet egyénei pedig fegyelmi ügyekben az illető hivatalok vezetőinek, büntető ügyekben a főhad (katonai) parancsnoknak vannak alárendelve.

VI. cikk.

Az egész erdei számvitel a határőrvidéki ezredek számvevőségeitől elkülönítendő, és az erdőhivataloknak adandó át. A határőrvidéki erdőhivataloknál alkalmazandó számtisztek a határőrvidéki ezredek állományából veendőek.

Ezen számtisztek, az erdőhivatalok végleges szervezéseig, az erdészeti szaknál beosztott minőségben alkalmazottaknak lévén tekintendőek, a határőrvidéki számviteli szak egyetemleges létszámában maradnak és minden személyi viszonyok tekintetében a határőrvidék számtiszteire vonatkozó szolgálatai rendszabály alá esnek.